Finntroll, Ormh

Ormhxan

I en svart tjrn vid furors rot.
Hon stod tjrad och tckt av sot.
En giftig sugga, en ettrig mara.
Den vackraste skugga ur jordens djup.

Ormarna knyckte och ormarna grep.
Slingrande ur hennes skte.
Som hornkronor, som spindelns ben.
Som nattens slingor ur jordens djup, hon skrek.

Hon ristade mitt ktt, hon drack mitt blod.
En stekande klinga i hjrtats ktt.
Jag blivit offrad till henne, denne.
Giftige mask som gr allt dtt.

Ett svek ovntat nu fllde mig.
Jag fll sargad och livls.
Allt var dtt utom en gnista blott.
I sjlen dit uranden livet stt.

Mitt blod ner i tjrnen rann,
den svartare n svart d blev